

Goigs de la Mare de Déu del Roser, patrona de la parròquia de l'Ametlla de Casserres.

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: L'Ametlla de Casserres
Alçada: 470

Coordenades:

Latitud: 42.04707
Longitud: 1.87233
UTM Est (X): 406677
UTM Nord (Y): 4655617

Classificació

Número de fitxa 08049 - 291
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Mare de Déu del Roser de l'Ametlla](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 31/07/2012 - 02:00

Descripció

Goigs que es canten en lloança de la Mare de Déu del Roser a l'església de la colònia de l'Ametlla de Casserres, durant la Festa Major. La lletra diu:

Vostres goigs amb gran plaer / cantarem, Verge Maria, / puix la vostra Senyoria / és la Verge del Roser.
Déu planta dins de Vós, Senyora. / un Roser molt excel·lent, / quan us feu mereixedora / de concebre'l purament, / donant fe al missatger / que del Cel us trametia
Déu, el Pare, que volia / fóssiu Mare del Roser.
Del Sant Ventre produïda / la planta del Roser verd, / fou dels àngels circuïda / i servida amb gran concert; / i resta pur i sencer / Vostre cos amb alegria.
Quan florí en l'Establia / el celestial Roser.
Quan els Reis devots sentiren / del Roser la gran olor, / amb l' estela ensems partiren / per adorar el Senyor, / i trobaren ser lo ver / de Balaam la profecia,
Com vostre Mercè tenia / en els braços el Roser.
Gran delit vos presentava / Vostre Fíll ressuscitat, / amb cinc Toses que portava / en les mans, peus i costat, / per les quals el Llucifer / qui de sants l'infern omplia.
Fou robat en aquel! Dia / que florí el sant Roser.
Reparada la gran erra / d' Adam per mort cruel, / transplantat fou de la terra / el Roser dalt en el cel; / i pujant amb gran poder / el partir no us entristia,
Contemplant Déu com rebia / amb gran goig el sant Roser.
No fou de menor estima / el goig de 1 'Esperit Sant, / quan vingué de l' alta cima / en vostre Col·legi Sant, / i regá aquell planter, /que el gran Déu s'hi elegia,
Per estar en companyia / del celestial Roser.
Vostre vida ja acabada, / el major dels goigs sentís / com a Déu sou presentada / triomfant en Paradís; / i Senyora us volgué fer /del gran hort que poseia,
Col·locant-vos com devia, / sota l'ombra del Roser.
Mana vostra Senyoria / als Frares Predicadors, / que de vostra Confraria / fossin instituïdors; / i així ells l'han fundada, /obeint vostre voler,
Dignament intitulada / Verge i Mare del Roser.
Puix mostreu vostre poder / fent miracles cada dia, / preserveu, Verge Maria, / els confreres del Roser.

Observacions:

El goig s'ha transcrit literalment, respectant l'ortografia de l'original.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, santes, la Mare de Déu o Crist i tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius.

Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i es canten actualment cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), de potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions

litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arreglades també durant aquest període.

Bibliografia

BRIONES, Margarita i SANTACREU SIMON, Joan (1988): Goigs i devoció popular al Berguedà, a L'EROL núm. 23, Berga.

Patrona de la Parroquia de l'Assutilla de Caserres, bisbat de Solsona

[illegible]